

[Glistrup.]

er jo, at ministeren siger, at ellers får man ikke nogen viden om, hvad der er sket. Der er det jo som på så mange andre områder således, at vi også her har en overadministration, hvor der er en del myndigheder, som kommer ind i billedet, og hvis man ikke får at vide, hvad der er sket i retning af fusioner igennem dagspressen, så kan man jo læse det i Statstidende, hvor aktieselskabsregisterets ting bliver indrykket, så det skal man nok få at vide.

Skattevæsenet har ikke noget som helst rimeligt sagligt behov for at komme ind i de sager før det tidspunkt, hvor man skal til at behandle en selvangivelse for de nu fusionerede selskaber. Derfor er det meningsløst, at man i supplement til aktieselskabsloven, bare ud fra sådan et synspunkt om „Ordnung muss sein“, siger, at man absolut inden for en vis frist på så lidt som 3 måneder skal have alle disse hundredvis af papirer ind, med det resultat, at sådanne store sager ofte skal begynde at køre forfra i møllen, måske, hvis man er uheldig, 2, 3 eller 4 gange. Uanset det af ministeren anførte bør man stemme for ændringsforslag nr. 1 og 4 og imod 2 og 5.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 123 stemmer mod 24.

Ændringsforslag nr. 2, § 6, således ændret, og §§ 7-11

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg skal foreløbig forbigå ændringsforslag nr. 3.

§ 12

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 5, § 13, således ændret, ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af

en ny paragraf, ændringsforslag nr. 3 om en ny kapiteloverskrift, § 14, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 15, § 15 i den ændrede affattelse og § 16 *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Sparekasser, andelskasser og investeringsforeninger m.v.).

(Lovforslag nr. 57. Fremsat 30/10 75. Første behandling 13/11 75. Betænkning 12/12 75).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Camre (S):

Der har under behandlingen af det foreliggende lovforslag vist sig forskellige problemer. For det første vedrørende beskatningen af andelskasserne, der ifølge deres vedtægter ikke har helt samme rettigheder som sparekasserne, og for det andet om beskatningen af investeringsforeningerne. Der er derfor en indstilling fra udvalget, tiltrådt af ministeren, gående ud på, at det foreliggende lovforslag deles, således at vi fortsætter behandlingen for at finde en egnet måde at beskatte investeringsforeningerne på. Det vil sige, at det, der bliver tilbage nu, vedrører beskatningen af sparekasserne, idet også andelskasserne udgår af forslaget.

Vedrørende sparekasserne vil jeg gerne

[Camre.]

nævne, at der har vist sig et flertal i udvalget gående ud på, at overgangsperioden fra ingen beskatning til fuld beskatning udvides fra 2 til 3 år.

Det var i det oprindelige forslag således, at man i det første år, 1976, skulle beskattes sparekasserne med 20 pct., året efter med 30 pct., for så endelig at nå op på de 37 pct. fra det tredje år. Overgangsperioden på 3 år nu vil indeholde beskatningsprocenterne 15, 20 og 30, således at man altså først i det fjerde år kommer op på den fulde beskatningsprocent, 37. Det er fundet rimeligt under hensyntagen til, at sparekasserne endnu ikke fuldt ud er oppe på det forretningsomfang, som gør det rimeligt at beskattes dem på samme måde som de private banker.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne indstille, at man stemmer for de af flertallet stillede ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede.

Enggaard (V):

Venstre kan tiltræde forslaget om, at man deler forslaget op i to bestanddele. Allerede ved første behandling vil man erindre, at venstre udtrykte kritik med hensyn til bestemmelserne om beskatning af investeringsforeningerne og havde den opfattelse, at vel kunne der påvises urimeligheder på dette område, men man var i risiko for at slå meget værdifuldt i stykker, dersom man søgte at gennemføre den foreslåede bestemmelse. Vi ser derfor frem til, at vi fortsat kan drøfte denne bestanddel af forslaget i udvalget.

Venstre kan tiltræde, at man giver sparekasserne en lempeligere overgangsordning for deres beskatning. Vi har noteret med tilfredshed, at det er langt den overvejende del af udvalget, som står bag en sådan opfattelse.

Ligeledes kan vi tiltræde, at man i denne omgang udtager andelskasserne af forslaget. Vi har den opfattelse, at andelskasserne principielt bør have de samme muligheder for at drive forretning som banker og sparekasser, og i det øjeblik en sådan ligestilling er tilvejebragt, bør den samme beskatningsregel også være gældende. Det er nu overladt til ministeren at skønne, hvornår dette tidspunkt er inde, således at dette spørgsmål vil kunne vurderes ved en senere lejlighed.

Jeg kan tiltræde de af flertallet stillede ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Forslaget angår jo spørgsmålet om, hvordan man skal indkomstbeskatte de institutioner, der formidler pengeomsætningen her i landet. Der er det jo ikke nogen hemmelighed, at fremskridtspartiet ikke synes om indkomstskat overhovedet, og det er da også nogenlunde oplagt, at der vil kunne anføres gode og vægtige betragtninger for, at i hvert tilfælde det, der i den grad tager sig af hele omsætningens rygmærk, ikke er noget, hvor man stopper de fedtklodser ind, som indkomstbeskatningen udgør, at man altså med andre ord slet ikke skulle have nogen indkomstbeskatning af banker m.v. Det medfører til syvende og sidst bare, at opsparringsincitamentet, renten, bliver så meget lavere, sådan som bankvæsenet nu engang fungerer.

Men når vi nu har en indkomstbeskatning af pengeinstitutter, så er det jo med de ændringer, der blev gennemført her for godt og vel et års tid siden vedrørende sparekasser, ganske åbenbart, at man ikke kan lave den konkurrenceforvridning at beskattes sparekasser anderledes end banker, og det går fremskridtspartiet da under de givne forudsætninger også ind for.

Så bliver problemet blot, hvordan indkørsperioden for sparekasserne skal være, og dér nævnte hr. Camre, at man fra socialdemokratiets side mente, det var rigtigt med en 3-årig indkørsperiode. Det kan vi i og for sig godt være enige med socialdemokratiet i, men det fører os bare til lige den stik modsatte konklusion, nemlig at man skal stemme imod ændringsforslag nr. 14.

Forholdet er jo det, at vi allerede har haft det første indkørsår, idet den konkurrencemæssige ligestilling jo blev etableret pr. 1. januar 1975, og indkøringen op til de 37 pct.s beskatning er allerede begyndt ved, at sparekasserne nu i 1975 har kunnet drive virksomhed på lige fod med banker under en beskatningsprocent på nul. Ministerens oprindelige forslag om indkøring op til de 37 pct. gik altså ud på, at når første år var nul, så var andet år 20 og tredje 30, og først i fjerde år kom man ind på ligestillingen med de 37 pct. Det var og er efter vor mening absolut en rimelig hensyntagen til sparekas-

[Glistrup.]

serne, der jo stort set er velkonsoliderede virksomheder, og derfor mener vi, at det var uheldigt, at ministeren skiftede standpunkt og gik ind for en indkøringsperiode på 4 år. Men det er selvfølgelig en skønssag, om man vil have den på 3 år eller på 4 år.

Derimod er det ikke nogen skønssag, men simpelt hen et retfærdighedsprincip i forbindelse med det nyoprettede pengeinstitut, det på socialdemokratisk initiativ skabte pengeinstitut her fra i foråret, som skal ile betrængte virksomheder, Stjernen, Aktuelt, og hvad der nu ellers kan være, som ikke kan få tilstrækkelig bankkredit, til hjælp med skatteydermidler, hvor ministeren så kommer og siger: hvis en sådan bankvirksomhed, der ikke reelt konkurrerer med andre pengeinstitutter, banker og sparekasser osv., nu skulle få et skattepligtigt overskud, så skal et sådant institut — ligesom herremændene i gamle dage fik bevilget skattefrihed, fordi de ansås for at være finere end andre — også bevilges frihed for at komme ind under den almindelige indkomstbeskatning, som rammer de andre pengeinstitutter, som rammer banker og i og med dette forslags vedtagelse også sparekasser. Det er simpelt hen en principretfærdighedsbetragtning, der er et udslag af et rent og skært magtmisbrug, at foreslå noget sådant.

Nu er det jo nok ikke noget, der får den praktiske virkning, for det pågældende institut vil jo nok drive sin virksomhed med underskud, således at der ikke under nogen omstændigheder bliver tale om, at det skal betale skat af noget som helst. Men principet i det, at hvis det får tilført overskudsgivende forretninger, så skal det have fortrin for banker og sparekasser, er noget, der i den grad er stødende. Derfor må det være rigtigt, at man stemmer for at tage dette misfoster ud af lovforslaget, stemmer for fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 3.

Stetter (KF):

Allerede ved førstebehandlingen af dette forslag forudså jeg, at udvalgsarbejdet med at udrede investeringsforeningernes skattemæssige stilling ville blive af længere varighed. Jeg foreslog derfor at dele lovforslaget, således at bestemmelserne vedrørende investeringsforeningerne blev udskilt til en isoleret behandling.

Synspunktet har vundet tilslutning i udvalget, og det er vi tilfredse med, men vi ønsker at understrege, at vi ikke af denne grund har skiftet standpunkt med hensyn til vort syn på investeringsforeningernes skattemæssige stilling. Vi mener fortsat, at de bør være fritaget for beskatning.

Andelskasserne glider ud og undtages fortsat fra beskatning. Forudsætningen for skattemæssig ligestilling mellem pengeinstitutterne må være, at de har den samme forretningsmæssige status, og der er fortsat visse begrænsninger for andelskassernes virksomhed.

Derimod har sparekasserne allerede fra den 1. januar 1975 i princippet opnået at være undergivet fælles bestemmelser med bankerne med hensyn til udvidelse af erhvervsmæssig virksomhed, og det er derfor rimeligt, at sparekasserne ligestilles skattemæssigt med bankerne.

Ministeren og et flertal i udvalget har stillet ændringsforslaget under nr. 14 om en lempeligere overgangsordning for sparekasserne end den oprindeligt foreslåede. Vi vil på den ene side ikke modsætte os dette forslag, fordi en overgangsordning altid må hvile på et skøn, men vi vil på den anden side af hensyn til risikoen for konkurrenceforvriddinger mellem bankerne beklage, at ministeren ikke har kunne fastholde sit oprindelige forslag.

Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslagene under nr. 3 og nr. 13 vedrørende den sociale bistandsfond til konjunkturramte erhvervsvirksomheder. Vi konservative har ikke stemt for denne lovgivning og har derfor heller intet ansvar for fondens virksomhed. Vi vil imidlertid ikke søge at hindre flertallet i at sikre fonden en skattefri virksomhed og vil derfor undlade at stemme til disse to ændringsforslag under nr. 3 og nr. 13.

Med disse bemærkninger indstiller vi forslaget til vedtagelse med de af os tiltrådte ændringsforslag.

Wilhelm (VS):

VS er ikke betækningsberettiget ved dette lovforslag, så jeg skal kort redegøre for vores stilling til ændringsforslagene. Vi vil ikke modsætte os opdelingen som foreslået af ministeren, men vi ser ingen grund til at undtage andelskasserne og vil i kon-

[*Wilhelm.*]

sekvens heraf stemme imod ændringsforslagene nr. 2, 4, 5 og 6.

Ændringsforslagene nr. 7-9 betragter vi, som der også står i bemærkningerne, som ren teknik uden principiel eller provenumæssig betydning, og vi undlader at stemme til disse ændringsforslag.

Vi er imod ændringsforslag nr. 11, som tillader, at sparekasserne opgør værdipapirerne efter anskaffelsespris, men vel at mærke sådan, at de ikke længere skal vælge, om de opgør hele beholdningen af værdipapirer til kursen i dag eller til anskaffelsesprisen, men tillader dem at opgøre dem enkeltvis på den ene måde eller den anden måde, hvilket selvfølgelig vil blive brugt til at opgøre det på det for sparekasserne skattemæssigt mest fordelagtige grundlag. Denne fuldstændige vilkårlighed kan vi ikke se nogen som helst rimelig begrundelse for, og vi stemmer derfor i konsekvens heraf imod ændringsforslag nr. 11.

Ændringsforslag nr. 14, som forlænger indkøringsperioden og altså mindsker provenuet af denne beskatning af disse pengeinstitutter, er vi imod.

Tilbage er så de to af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, nr. 3 og i konsekvens heraf nr. 13, som drejer sig om det, som hr. Stetter for lidt siden kom til at kalde den sociale bistandsfond til konjunkturramte erhvervsvirksomheder. VS var i foråret, da denne bistandsfond blev vedtaget, imod denne bevilling på de 100 mill. kr. til såkaldt konjunkturramte virksomheder, hvor man ikke kunne få nogen som helst eksempler på, hvad det skulle gå til. Vi mener, at det, der er sket siden, til det yderste har bekræftet den skepsis, vi lagde for dagen ved den lejlighed, og vi vil i konsekvens heraf stemme for fremskridtspartiets to ændringsforslag på dette område.

Det er klart, at et skattepligtigt overskud fra denne bistandsfond ikke er særlig sandsynligt, og at det derfor mere er et princip end et reelt problem, det her, men det skal dog siges, at ændringsforslaget fra fremskridtspartiet jo er fremprovokeret af, at skatteministeren selv i sit lovforslag har lavet nr. 4 til § 1, hvor man udtrykkelig, til trods for at det nok ikke vil få den store

praktiske betydning, vil undtage denne fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder.

Vi vil altså i konsekvens af vores holdning, da fonden blev oprettet, stemme for fremskridtspartiets to ændringsforslag, nr. 3 og nr. 13.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal først starte med at udtrykke tilfredshed med, at det lykkes at gennemføre bestemmelserne om beskatning af sparekasser forud for det tidspunkt, hvor loven skal træde i kraft, nemlig den 1. januar 1976.

Jeg vil derefter godt gøre en enkelt bemærkning om andelskasserne. Det er ikke alene andelskassernes vedtægter, der stiller dem anderledes end banker og sparekasser, men det er i høj grad også den lovgivning, der i øvrigt er, og herunder som det væsentligste, at loven om bank- og sparekasservirksomhed ikke omfatter andelskasserne. Som eksempel på de konsekvenser, der er af anden lovgivning, kan jeg nævne, at andelskasserne ikke må annoncere efter indskudsmidler. Det er altså denne situation, denne manglende konkurrencemæssige ligestilling, der er baggrunden for i hvert fald en foreløbig udsettelse af beskatningen af andelskasserne.

Jeg skal til udvidelsen af indkøringsperioden fra 2 til 3 år kun gøre et par enkelte bemærkninger. Når dette ændringsforslag er kommet frem, så er det jo i klar fortsættelse dels af de udtalelser, der faldt ved førstebehandlingen af sagen her i salen, dels det samråd, som jeg har været til i skatte- og afgiftsudvalget. Jeg skal derudover kun tilføje, at det er rigtigt, som hr. Glistrup sagde, at det jo i nogen grad bliver en skønssag, om en indkøringsperiode skal være på 2 år eller 3 år. I denne forbindelse må jeg sige, at vi opererer med tidspunktet for lovens ikrafttræden. Jeg forstår, at hr. Glistrup går 1 år bagud.

Jeg skal derudover kun sige, at den midlertidige finansieringsfond til konjunkturramte erhvervsvirksomheder jo er en meget kort tids foranstaltning med udløb i løbet af 1976, og der er jo også tradition for, at disse fonde holdes uden for beskatningsområdet. Jeg tror kun, det ville være papirvælde, hvis man ville opretholde, at de skulle

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ligge inde i beskatningssystemet, fordi de jo ikke har et indtjeningsformål i sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Sparekasser m. v.), omfattende § 1, nr. 1, 3, 4, 5, 7, 8 og 9, samt § 2, og

B. Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Investeringsforeninger), omfattende § 1, nr. 2 og 6, samt den under nr. 9 foreslåede § 35 F
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Vedrørende *det under B. nævnte lovforslag* er der af udvalget stillet forslag om, at behandlingen standses, og at lovforslaget henvises til fortsat behandling i skatte- og afgiftsudvalget.

Udvalgets forslag
vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under A. nævnte lovforslag.*

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 105 stemmer mod 27; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4-12 og § 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes med 106 stemmer mod 27; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 14 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets [lovforslag A.s] *overgang til tredje behandling*
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ophævelse af privatforbrugsbeskatningen) [af Glistrup m.fl.].

(Lovforslag nr. 38. Fremsat 17/10 75. Første behandling 13/11 75. Betænkning 10/12 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*)
(FP):

Hvis det forslag, vi her behandler, ikke bliver vedtaget, så vil der her i løbet af nogle måneder ske det for vore ligningsmyndigheder ude over landet, at de pludselig skal til at indkomstbeskatte folk, der ingen indkomst har haft. Det vil altså med andre ord sige, at det er et vældigt brud med hele vort indkomstskattesystem, således som det har fungeret i de 72 år, der er gået, siden indkomstskatten kom til Danmark.

Når det har været muligt at komme frem til en sådan ordning, at man pludselig vil til at indkomstbeskatte folk uden indkomst i nogle år og i andre år indkomstbeskatte dem af den indkomst, som altså så dukker op, så beror det simpelt hen på, at dette spørgsmål jo kom ind i den politisk ophedede debat i efteråret 1973 og vandt stor tilslutning på socialdemokratiets til-venstre-formidten-kongres og derefter et par måneder efter gik ind i den valgkamp, der derpå fandt sted. Og så kom det altså ganske naturligt frem i 1974, og under de konjunktur-opfattelser, man havde dengang, i 1974, lykkedes det altså på et tidspunkt, hvor der ikke var kommet nogen sagkyndige udredninger frem, at få folk, der sagde: afskrivninger er sådan noget odiøst og væmmeligt noget, til at stemme for det. Det var kriste-